

mærkning, at den Million, som anvendes aarlig i Henhold til Lov af 27. Maj 1908, ikke er noget Maksimumsbeløb, men faktisk et Minimumsbeløb, og at der ved de aarlige Finanslove kan anvendes mere, og Udvalget er enigt om at opfordre Ministeren til at drage Omsorg for, at der bliver bevilget saa mange Penge, at der aarlig kan meddeles Koncession til 4 nye Privatbaner. Sker dette, og fraregner vi de Baner, som her er foreslaaet ombyggede, nemlig Horsens—Tørring-Banen, Horsens—Bryrup-Banen, Kolding—Egtved-Banen og Skagens-Banen, bliver der kun 30 Baner tilbage, d. v. s., at de her omhandlede Baner vil kunne bringes til Udførelse i Løbet af 7½ Aar, og det vil ikke tage de 50 Aar, som det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds har talt om i Gaar og i Dag.

M. Mortensen: Det ærede Medlem fra Mariager (H. P. Hansen) vilde paastaa, at der ikke har været Tale om Viborg—Faarup-Banen før det sidste Par Aars Tid. Et Medlem, som om andre Medlemmer udtaler, at det ikke kan være ærlig Mands Tale, de fremsætter, burde ikke sige noget saadant. Jeg har for 4—5 Aar siden i Hammershøj været sammen med Repræsentanter for Mariager angaaende Viborg—Faarup-Banen for at forhandle med dem og blive enig med dem om, hvorvidt man skulde gaa til Faarup eller til Bjerregrav. Det er altsaa dobbelt saa længe, som det ærede Medlem siger, der har været Spørgsmaal om en Viborg—Faarup-Bane. Tanken om den er omtrent lige saa gammel som Tanken om Mariager-Banen, der har været arbejdet for den i lige saa mange Aar. Arbejdet har ligget stille i nogen Tid, men der har været arbejdet for den lige fra den Tid, det viste sig, det ikke lod sig gøre at anlægge den elektriske Bane, som Loven af 1908 gav Ministeren Ret til at give Koncession paa. Det ærede Medlem skulde derfor ikke paastaa noget saadant. Jeg gentager, at det vilde være urigtigt og uretfærdigt at forhindre de Kommuner, som har tegnet Tilskud til Viborg—Faarup-Banen, i at faa denne Bane anlagt af Hensyn til, at man i Mariager ønsker at komme til Onsild. Om man saa fra to Steder faar Tilslutning eller ikke, lader jeg ganske staa hen, men der er ingen Grund til, at man af Hensyn til den ene Bane skulde modsætte sig Tilslutning til at give Koncession paa den anden.

Foss: Efter hvad den ærede Ordfører (Andreasen) nu udtalte, maa man altsaa gaa ud fra, at Meningen er, at i Løbet af 7—8 Aar vil alle Banerne komme til Udførelse. I saa Tilfælde vil der jo blive Tale om et aarligt Tilskud paa Finansloven af 7 Mill. Kr., idet jeg lægger den Beregning til Grund, som jeg tidligere har lagt til Grund for samtlige Omkostninger. Naar den ærede Ordfører sagde, at een Million skulde være et Minimum, tillader jeg mig at gøre opmærksom paa, at i Loven af 1908, hvortil dette Lovforslag støtter sig, var dette Beløb et normalt Maksimum. Man kan gerne sige, at det er akkurat det samme, men det er blot lige det modsatte. Jeg synes, at de Udtalelser, som nu er faldet, kun i høj Grad kan forøge de finansielle Betæneligheder ved dette Lovforslag.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Overfor det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) vil jeg i Anledning af Ordførerens Bemærkninger sige, at det jo vel kan tænkes, at der kan meddeles Koncession til samtlige de her foreslaaede Baner i Løbet af 7½ Aar, hvis man tænker sig, at der fremkommer Andragender om Koncessioner paa 4 Baner hvert Aar; men derfor er det jo ikke sikkert, at de kommer til Udførelse. Det er for det første ikke sikkert, at der vil komme saa mange Andragender om Eneretsbevillinger, men dertil kommer, at der ikke uden videre vil kunne udføres 4 Baner om Aaret, som der altsaa er Tale om. Jeg tror nok, at det vil strække sig over en betydelig længere Aarrække, end det ærede Medlem her mener.

Den Diskussion, som er rejst af det ærede Medlem fra Mariager (H. P. Hansen) om Banen fra Viborg til Faarup og en Bane fra Mariager til et Punkt paa Statsbanelinien, vil jeg gøre Forsøg paa at gøre Ende paa, thi denne Diskussion kan i Virkeligheden ikke føre til noget. Det, som det ærede Medlem er ude efter, er Administrationen og ikke Rigsdagen. Det er Ministeriet, som nægter at udstede Eneretsbevilling paa en Bane fra Mariager til Onsild, og Grundene dertil er givne i Ministeriets Skrivelser til dem, som har andraget derom. Naturligvis, hvis Rigsdagen kræver Ministeriet til Regnskab for denne Handling, maa jeg redegøre for den, men foreløbig synes jeg, at det er meget vel begrundet, at Ministeriet ikke vil udstede Eneretsbevilling paa en Bane fra Mariager